

Вѣстникъ „Смѣшлю“
 Излиза всяка Сѣбота.
 Редакцията и Администрацията ся
 намиряватъ въ печатницата на в.
 „Българско Знаме“ при
 Издателя и Отговорника:
Ив. Дочковъ.
 Единъ листъ: едно грошче.

С М Ъ Ш Л Ю .

Цѣната на „Смѣшля“ е:
 За една година:
 въ южна България 2 рубли нови
 въ север. България 2 1/2 руб. нови
 За 6 мѣсеци:
 За отсамъ Балкана 5 франка.
 За отгатыъ Балкана 6 лева
 Така и за другитъ България, кои-
 то сѣх извътъ отъ нашия синуръ.

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНИЙ.

СМЪШЛОВО УВЪЩАНИЕ.

Благочестиви Христиени!

Много пакти сте чели, че Смѣшлю е голѣмъ черковникъ, набожникъ и христенинъ, и като такъвъ, той не може и този пактъ да пропустне случайтъ и да ви не напомни, трѣбва въ настоящитъ великопости да напустинте всяка страсть и да поразмислите малко и за душевното си спасение. Съ това си увѣщание Смѣшлю иска да допълни онази празднина, която е изоставена отъ нашето духовенство, и което малко мисли за това.

Сега сѣх днитъ, въ които всичкитъ страсти трѣбва да се умиратъ и всякой да види що го очаква слѣдъ истъчанието на този лъжовенъ животъ. Смѣшлю трепери косата му настръхнува, студентъ потъ го побива, като помисли за сцената на свѣтътъ че: *«суена суествий всмешская суета»*; А за да можете да вкусите и вне очевидно лъжовността на тази свѣтска суета, той ви поднася настоящето стихотворение, което трѣбва да ви служи като храна прѣзъ цѣлитъ пости. Горчива е истината, нъ трѣбва да се каже; за това и Смѣшлю прѣди да захване пакъ смѣховецъ си и *невинитъ си красавици и поправителни подигравки*, прѣдстави ви онази неопровержима истина, отъ която пѣма по-истинно нѣщо, която всякой денъ е съ насъ, а намъ ни се все не върва!

Ето истината ни!

†

†!! Смъртъ и Сѣдъ!!†

Надничамъ, глѣдамъ в' тъмний гробъ
 Да вида кой е царъ и робъ,
 Кой побѣдителъ, кой надвигъ,
 Кой богаташъ, кой знаменитъ!!

Очи поднасямъ на вси странъ
 Да вида кой тамъ ѣ законанъ,
 Даво налучкъ кой е билъ,
 Какви ли чувства е хранилъ?!

Не виждамъ друго освѣнъ купъ
 Отъ голи кости, смрадъ отъ трупъ,
 Що са разнася на вѣдъ,
 Миръ на носѣтъ безъ да даде!

Кѣдъ е слава, честь, вѣнецъ,
 Че билъ богатъ и голѣмецъ?!
 И той почива у прѣстѣта,
 Оставилъ всичко на свѣта!

О колко мъки, колко трудъ
 Полага смъртенъ да е прочутъ;
 А не помисли свѣтний часъ,
 Кога ще го повика Спасъ!

Ахъ! и тогазъ е какъвъ ли страхъ,
 С' какъвъ ли трепетъ, образъ плахъ
 Ще се прѣдстави на отвѣтъ
 За цѣлъ животъ да дава счетъ!?

Блаженъ е тозъ рабъ, що сѣди,
 И с' палната свѣщъ в' сѣднощъ бди,
 С' Христа да влѣзе е готовъ
 В' чертога на миръ, на любовь!

Тодоровъ-Цень.

(Прѣпусканнето на конието.)

Вай-вай-вааайй! карнавалъ, балове, прѣдставления, маски, плюсници, вигове, крѣсѣци, гюрулти, патартни, всичко утихна, всичко почива, всичко нѣмѣе, всичко е въ миръ и тишина! Всякой навелъ глава и мисли като мокра кокошка на припекъ. Кѣдъ се продѣни онази веселба на хората? Ха-ха-хахаа! то бѣше, и миѣ! Св. Тодоръ дойде и всички се пакъ разшавахъ, а още повече че баба Марта се показа засмѣна, и че замисиса на пролѣтъ.

Трошението на гърнета и черепи сѣщю баба Марта за да ги пази отъ бълхи, а не отъ дървеници, я поуплашило малко та нѣйдъ си е още понавжесна, нъ то не врѣди, защото онѣзи които сѣх я разсърдили или поулашили сѣх тѣзи гюрулти, тѣ ще я умиратъ и зарадватъ като идатъ да се острижатъ, понеже прѣзъ нея е най-сгодното врѣме за стригане. Усѣщате я, кои се стрижатъ сега?!

Смѣшлю като точенъ изпълнител на тѣзи обичаи, сѣх врѣме си енабавилъ едни цигански исхабени ножици и ще иде да остриже на голѣми куртици, двѣначеловѣчески личности, които сѣх пошръклѣли и ритатъ гдѣ кого завѣржатъ. Тѣ ще се помжчатъ да ритатъ и него, нъ той ще ги сиѣне добрѣ и ще ги остриже така, щото да замѣзатъ на истински м. . . . та. И тогава ха-ха-ха-хааа! ще ги поведе да ги развожда изъ великаго града Пулуудена осѣдлани сѣх хубави нови семерчета издѣлани имъ отъ Автономийскитъ либерали, за пукъ на консерваторитъ. Първата пачеловѣческа личностъ ще върви сѣх на-

ведени и окапикли уши, и втората ще си клати и ще си пери ушитъ, които отъ врѣме до врѣме Смѣшлю ще ги почукува сѣх камшикѣтъ си за да ги не вири толкова.

А на Тодоровъ-денъ той ще направи другъ единъ още по-хубавъ и по-муфафъ джюмбужъ. На всичкитъ Автономийски кон-сере-и-ватори ще имъ натура юзди и сѣдла и ще повика своята си дружина либералцитъ за да ги възсѣднатъ и да се надприпусковатъ. Всичкитъ селени и селянки, които сѣх тримерили, ще излѣзатъ за да се поразвеселятъ; и гражданитъ и гражданкитъ тѣ ще имъ дѣпятъ бележи за отличие, които ще имъ прикачватъ сѣх мартиници.

Г-нъ К. . . . чѣ ще имъ прикачи една декорация сѣх надписъ: *«непослушание»*; Г. Кукуругу и С-іе ще имъ дѣвнатъ по едно петало сѣх издѣлани думи. *«днесъ: хонг-трокъ-утрѣ охъ-охъ!»* Г-нъ Н. . . въ ще имъ обѣси единъ двуглавъ орелъ сѣх слѣдующето Крумово изрѣчение: *«който неще мира, на му свѣира.»* Нашитъ Сливенци ще имъ подарятъ по единъ семеръ сѣх желѣзенъ коланъ и на коланѣтъ надписано *«който зло мисли, зло намира»*. Хасковци ще имъ поднесѣтъ едно безъ дѣно кабранче сѣх надписъ наоколо: *«земте си и другартъ»*. Татаръ-Пазарджичани ще имъ испроводятъ въ даръ двѣ тепекии сѣх това съдържание: *гелъ акъло гееселъ;* а Смѣшлю най-сѣтнѣ като имъ се иземѣе, ще имъ накачи различни звѣнци и хлопки, ще имъ стегне юзитъ и ще ги пропусне толкова ягката, щото отъ силното дрънкание на хлопкитъ кучо и елѣпо да излѣзе да ги види и да ги познае, че тѣ сѣх онѣзи благодѣтели на народа, които си глѣдатъ само джоба и му копаятъ гроба!

Изъ Смѣшлювий дневникъ.

— Екзархийскій синодъ се отворилъ вече. Н. Б. Екзархътъ произнесѣлъ едно слово, което на книга и на думи много струва, нъ на дѣло то е всичко *фаситъ*. Надѣжди колкото щешъ! Одринско било въ рѣдъ, Княжеството и Румелията сѣщо, оставало само една Македония! Боже мой! докога ще се лъжемъ единъ другий? Одринско отъ денъ на денъ се мърчува и покатоличова, а дѣдо екзархъ

на-какво си смѣта и голи театри прѣмѣта. Догдѣто Одринско ще има този духовникъ, който глѣда само дробѣтъ си и охалността си, Смѣшло може да даде на дѣда Екзарха цѣлъ фирманъ че то нѣма да прокошеа! Училища има, нѣ нѣма община хичъ, народъ никакъ. Гдѣ е прочее доброто на Одринско? Гдѣ му сѣ надѣждитѣ? Ха-ха-ха-хааа! празна мара тжнанъ била!

— Агата, спорѣдъ слухове, далъ високитѣ си заповѣди т. е. изревалъ: защо Г. Губер. допуснѣлъ на камарата да гласува намаляването на *камара*-парасѣта му. Смѣшло има честъ за да му се отзове, че: пѣни се не пѣни се, трѣбва да го изведе и погълне. Ако ли би пакъ да му остане нѣкое кокълче на гърлото, то нека се искашли та да му прѣмине.

— «Баба Марица» явява, че въ града ѝ върлувало *тифусъ* и *тифонна* трѣска. Смѣшло прѣиорѣчва на тази «Баба» да не се плаши, защото *свѣтътъ* на *животътъ* и на *смирѣтъта* е зѣлъ вече по-трѣбнитѣ мѣрки. Либераторнитѣ сѣ въ допозночно движение. Цѣрветѣ подскачатъ и некачатъ изъ *хаванитѣ* и припакатъ сами да цѣратъ болнитѣ. Нѣ на повечето е писано да ги пецѣри дѣдо пощъ. Пуета кюскя!

— Градскитѣ свѣтътъ въ градѣтъ ни е твърдъ радостенъ за падането на голѣмъ снѣгъ защото венчкитѣ буклуци по ужтищата и по улицитѣ били покрити.

— Гражданитѣ ни сѣ много насѣрбени, за гдѣто интеллигенцията не можла да прѣдстави несѣчинената драма «*гүзенъ не гопенъ съа*» или операта «*шаститѣ въ газиното*». Обаче нека не сѣрбятъ, защото за Тодоровъ-денъ ще се прѣдстави новата не издѣла още комедия «*Стригание по марта*».

— На 19-ий м. м. отпразнуването въ г. Пловдивъ било едно отъ най-забѣлжителнитѣ. Дѣдо Гервасий се въртѣлъ почти самъ изъ черквата. Официални визити нѣмало. Който те удари съ хлѣбъ, удри го съ камъкъ. Да се надуваме, че еме нѣщо, а да не признаваме въ човѣщината. До-ще лоната за пепель, Смѣшло ще я париж и тя ще се вържи. Умъ царува, умъ робува, умъ патки пасе.

— Пишкѣтъ ни отъ г. К. че наврѣхъ заговѣзани кметѣтъ имъ ходялъ съ двѣ габди и праялъ *Кючекъ-хавасж* изъ улицитѣ. Другаритѣ му били венчкитѣ механеджии. Ако това е истина, Смѣшло събѣтва да се покае и да стори 100 метанета за *епителня*, ако ли не, ще му лъсне именцето, и тогаза трѣска го нагази.

— Съобщаватъ ни изъ г. П., че нѣколко конгета като мислили, че и на четийтъ понеделникъ ще има *концертъ*, натруфиди сѣ като кукли и отишли на Люксембургъ; нѣ за тхана зла честъ М-мъ Филиппина спяла още, а едугата ѝ броялъ събранитѣ жълтички.

— Отъ единъ градъ ни го опѣватъ безъ патрахилъ, защо да не зимае въ внимание дописката имъ? А бе, *шошкяна* хорица, защо ни го опѣвате, когато дописката ви неструва нито за подлоги на Сѣшловитѣ царули? Нѣ-добрѣ ще направитѣ да поднесете тази *петиция* на околийскитѣ си началникъ, защото само той може да ѝ разбира отъ *мането*.

— Слухъ се прѣска като гърне съ замръзнула вода вжтрѣ, че двѣ високи дичиости ще се покаятъ вече за грѣхо-

ветѣ си, като захванжтъ да четжтъ Св. Андреевитѣ канонѣ. *Разумѣйте, язици, и покоряйте се, ако сѣ нами народъ!*

Изъ Княжеството.

Тайна кореспонденция на «Смѣшля»

София.

Бае Смѣшло!

Отсега пататѣтъ можешъ да дохождашъ свободно да се оглѣдвашъ по улицитѣ ни. Тѣ ще сѣ чисти като заплескано оглѣдало. Приказѣтъ на кметѣтъ ни е толкозъ строгъ, щото кейто го не пейшли, венчкитѣ мрѣсотии по улицитѣ ще ги погълни. Ха-ха-ха-хааа! Да е сладко на г. кметѣтъ, който ще собира смѣтътъ и съ *кюфета* ще го носи на Витоса дано да ѝ понасине върхѣтъ. А още по чудното е, че за свои помощници ще има своитѣ консерваторски *мекерета*, които не прѣстануватъ да се надуватъ като пуякъ на купнице.

Да ти е чудно сега, бае Смѣшло, че г. Шивачовъ е телеграфиралъ въ Румелийската ви столица, че ужъ било лѣжа, гдѣто народното събрание е прѣпачало депутация при ген. Каулбарса за да си оттегли оставката. Види се този г-нъ да е билъ въ нѣкое газино и да е гулялъ тогава, когато депутацията е ходила, която и азъ самъ видѣхъ не съ двѣ, нѣ съ четири очи.

По случай на този въпросъ падна ни на рѣцѣ и «*Бол. Гласъ*» който като се мѣчи да изпозначи истината, изявява друга една, ерѣшу която и до днесътой си остри перото, той казва: «*Руситѣ сж робитѣ на законността, и тѣ всички желаятъ да има въ Русия конституция, следователно илма да прѣзрѣнтъ рѣшениѣта на камарата си.*» Чуйте сега и чудѣте се българи! Хора, които нѣмжтъ конституция желаятъ да я имжтъ, а ние, които я имаме, догдѣто да я уморимъ непокжеахмѣ си гърлата; а сѣщитѣ този «*Бол. Гласъ*» е испотрошилъ хиляди пера и е испохабилъ хиляди книги догдѣто да види смърта ѝ! Виждте сега последователностъ виждте консерваторски чудосии!

Азъ вѣрвамъ, бае Смѣшло, че «*Бол. Гласъ*» е забравилъ, че е консерваторъ та е неказалъ тогава една истина; друго яче трѣбва да прави покаяние прѣзъ цѣлитѣ велики пости за гдѣто се е измамилъ та е станжлъ неволно органи на *либералитѣ* или на *конституциониститѣ*.

Пуцнвата недий той ще дойде въ главата ама кога побѣлѣе брадата! — Сбогомъ, че съмъ слабъ отъ *тримерото*.

Прѣмудростъ Смѣшлюва

Чтение.

Тако *глаголетъ Смѣшло*: и дойде деньтъ да се мокае великата блудница на малкий Вавилонъ. Вмѣето да си мажи лицето съ благовоини масла и да прѣлѣстова невиннитѣ и признателнитѣ, тя си го е измила съ чиста водица, и сега се етрува да е много по-хубава отколкото наирѣдъ. Вагѣето да се облича съ хубави и прѣлѣстии дрѣхи, тя е нахлузила на гърбѣтъ си по гола снага единъ козеникъ, и е сѣднжала на ерѣдъ селското пепелище и мисли като умърлушено куче, на което кожата е непосадрана отъ литканне по егадби и отъ деверуване. Тя се чуди, какъ е можла да стане жертва на своитѣ си ласкатели любовницѣ, които ѝ обща-

вали да я направятъ *царица*, а тя заприличала на дръглива магарница. Ти мисли дѣлбоко, и отъ врѣме до врѣме въздиша като вика: горко менѣ! Какъ се измамихъ та паджхъ въ прижкитѣ на тѣзи ласкатели?! Какъ стаяж, та невинната, дѣвица да стане Вавилонска блудница? Небо, земьо, продѣйте се и покрите еграмѣтъ ми! Народѣтъ, който ме обичаше и ме глѣдаше като писано яйце, днесъ отвърѣца лицето си отъ мене и ме прази! Ахъ, проклѣтъ да е деньтъ, въ който се запознахъ съ този клатъ главовъ любовникъ, който ме докара до този рѣдъ! Ахъ, проклѣтъ да е часѣтъ, въ който се отрѣкохъ да слушамъ свѣтитѣ на даденитѣ *милостивъ*. Той ме глѣда сега и ме ежжелыва, нѣ човѣкъ когато си направилъ самъ зло, да се ебере цѣло село неможе да му го направя!

Таква сѣ въздишкитѣ на Вавилонската блудница. Блазъ ѝ, ако се е свѣстела; тежко ѝ ако се е *винатила*. Осѣбъ че нѣма да ѝ се оежществятъ надѣждитѣ да стане на Великий и на Малкий Вавилонъ *царица*, нѣ ще бѣде и истирена изъ тѣхъ като публична блудница. Врѣмето ѝ вече приближава, и това ѝ се батка. Внимание, блуднице, да те не оежубятъ като патка!

Комарѣтъ и юнакѣтъ.

Гласна цѣтъ Смѣшлювата бочва.

Единъ младъ по хубавецъ момѣкъ слушалъ, че въ единъ градъ имало една много хубава мома. Съ надѣжда да я види, той си обѣсѣдалъ кончето и трѣгнжлъ. Като вървѣлъ-вървѣлъ стигнжлъ въ градѣтъ. Врѣмето било хубаво и много приятно, а хубосѣта на градѣтъ двойно прѣлѣстно. Умаянъ отъ тази красота, той трѣгнжлъ да се порасходи изъ него дано да види ожидаемитѣ прѣдмѣтъ; нѣ догдѣто се озърталъ на самъ на татѣкъ градѣтъ нечезнжлъ отъ прѣдъ очитѣ му, и той се намѣрилъ въ една непроходима гора, верѣдъ която ебърчалъ единъ твърдъ привлѣкательнъ палатъ. Смаянъ отъ това чудо, и сѣржалъ секакво да прави. Нѣ любопитството го насърдило да иде къмъ великолѣпнитѣ палатъ. Между това той сѣзрѣлъ една баба, която се шурала сама самнитичка изъ гората. Безъ да губи врѣме надалъ вѣкъ, бабата го чула и дотѣрчала при него. Той я пошталъ за палата и за момата, а тя му отговорила: «е, синко, момата, що диршиш, живѣе въ този палатъ, нѣ мжчно ще можешъ да еполучишъ, защото тя е въ рѣцѣтъ на единъ змѣй, и който е дошѣлъ да я види, здравъ се не е вържлъ. Иди и ти, нѣ грѣхота е за хубавата ти младостъ!»

Въ това врѣме нечезнжала и бабата отъ прѣдъ очитѣ му. Слисанъ отъ тѣзи явления, той се сѣрѣлъ да мисли, какво да прави, дали да иде, или да се върне. Догдѣто си мислилъ единъ комаръ кацнжлъ на рѣжката му, той помѣрилъ да го убие, нѣ комарѣтъ избѣрничалъ: «остави ме живъ, и не глѣдай мене нѣ кой те глѣда отъ палатѣтъ. Иди, не бой се, въ него живѣятъ три моми и тритѣ сж хубави и все еднакви, така щото неможешъ да различишъ коя е голѣмата и коя е малката. Нѣ когато змѣйтѣ ти прѣдложи, или да налучишъ коя е голѣмата и да я земешъ, или ако не налучишъ да ти земе главата, ти извѣсти на мене, и азъ на която кацнжъ, да знаешъ, че тя е голѣмата.»

Удрзостенъ юнакътъ отъ думитъ на комарътъ отишълъ въ палатътъ и спорѣдъ наставленията му той сполучилъ да земе голѣмата, да освободи ерѣдната, а на малката да даде надѣжда и за пейното скорошно избавление. Нъ плановѣтъ на юнакътъ останали осуетени, защото ерѣдната безъ да помисли за освобождение на малката си сестра, пейндила единъ день комарътъ и съ това му заплатила за добрината.

Кой отъ насъ прави като ерѣдната сестра?

Помислете и ще палучите!

Какъ се избиратъ градеки съвѣтници.

Изъ Смѣшловата философия.

I. Трѣбва да се литка и да се агитира населението, така щото калпавитъ мѣжгъръ да мшпува за чистото злато.

II. Лицето трѣбва да е познато на нѣкой службашъ и да е подъ неговата сѣнка, и ако стапе пужда за прѣпорѣка да му се даде едно свидѣтелство, което да му служи като фирмашъ за неспособността му.

III. Устата му трѣбва да мелятъ новече отъ водениченъ камѣкъ, калпакътъ му трѣбва да е по-голѣмъ отъ мозъкътъ му, а интригитъ му трѣбва да бждѣтъ по-голѣми отъ самитъ му избиратели.

IV. Рѣцѣтъ му трѣбва да бждѣтъ навикли да играятъ съ много пари, очитъ му да се споразумѣватъ още изотдалечъ за капароситъ, а джобовитъ на гвѣнитъ му дрѣхи да бждѣтъ по-голѣми и по-дълбоки отъ цигански вулпи.

V. Умътъ му трѣбва дѣ е закрѣшенъ и като чпѣтъ на нѣкой каца закрѣшенъ, трѣбва още да знае на рабошъ какъ се рѣжи, смѣткитъ си да облѣжи за да не би нѣкой обща пара да прѣхвъркне и въ дългитъ му джобъ да се вмѣкне.

VI. Брадата му трѣбва да прилича на поиска брада като брадата на СЗ-рекиѣ поѣтъ, който я развѣва като метла изъ новитъ улици, и подмѣта дългитъ де ржави за гдѣто допѣйдѣ е можалъ за сполучи въ агитациитъ си.

VII. Перото му трѣбва да е вѣщо като желѣзо горѣщо за да може да егорѣцѣва и другитъ и да ги негѣнява еспорѣдъ кеѣтъ си.

VIII. Съ една рѣчь който не притежава горнитъ свойства, той не е достоинъ за градекиѣ съвѣтникъ. Внимание за да нѣма послѣ раскаяние.

Китайскій Сопетъ.

Шибай, Смѣшльо, фанфарони,
Смѣй се, блѣкаѣ е' рѣжа тѣжка;
Твойтъ смѣхъ е ядъ, нѣ гоѣи
Честно гдуността човѣшка.

*

Свѣѣтъ сняца ти вълнувашъ,
Ти наказвашъ срамъ, обида:
Тикви празни злѣ бичувашъ,
Тебъ те пише *) Немезида.

*

*) (Б. на См. Nemesis или както я нарича г-из С. Немезида е била Юпитерова дѣщеря и отмстителна богиня на неправдитъ и на прѣстѣпленията.)

Слѣдвай, Смѣшльо, блѣкаѣ, моля,
За каквѣ си ти безъ злѣчка? . . .
Ти си намъ потрѣбенъ е' прѣчка,
Ти разбирашъ твойта роля. . .

С.

Ектенія къмъ абонатитъ.

Паки и паки ви припомноваме, г-да абонати, да побързате да ни внесете стойността на смѣховѣтъ, защото Смѣшловитъ царвули се съдрахъ и нѣма съ какво да ги закрѣи за да ви обикаляя!

Още ви се молимъ съ добро да не окаменявате сърдцата си на молбата ни защото вие знаете, че Смѣшлю не е за пара, и може да лѣне пмената ви и тогава вмѣсто смѣхъ ще ви надува като мѣхъхъ!

Още ви се молимъ да знаете, че безъ вашата помощъ Смѣшлю не може да съществува, защото и той като човѣкъ нека венчко; на освѣтъ това и неговитъ работници сж се паканили да му съдѣржѣтъ калпаканааа!

Още ви се молимъ да не изгубвате довѣрието си къмъ Смѣшля, който е ималъ честь и търпѣние да ви чака до днесъ, а вие да си правите оглухцинии!

Още ви се молимъ, и пакъ и пакъ и пакъ ви напомняваме като прочетете и тези ектенія да не клюмнитъ съ глѣветъ си и да рѣчете въ себе си: нека чака Смѣшлю; нѣ да се стрѣнитъ и да рѣчете: бей! хайде да си платимъ, защото смѣхъ смѣхъ безъ пари, пакъ насъ ще изгори.

Слѣдъ тази ектенія Смѣшлю ще сѣдне въ печатницата при празната си и петочена вече каѣа и ще чака наааа-ришии.

Допѣки на „Смѣшля“

Котелъ на месни заговѣзни.

Приятелю Дядо Смѣшльо!

Ирѣди вѣчко моля ти се да се неоплашишъ отъ монитъ въпросителни, защото безъ тѣхъ ти не би могълъ да узнаешъ, що се върши и що се вари въ нашитъ Котелъ или правителствена теѣдѣсора. Вѣчко е право като вѣжи въ торба! ехдилницето ни блѣска съ правдата си като гипло дърво на мѣсечина. Чувай сега и чудисе!

1.) На кой законъ се осеждатъ двама равни порѣчителни на единъ записъ отъ 10 X единитъ да заплати 7, а другитъ 3? (Б. на См. Да ни е послѣдний зѣтъ на Ок. Ождникъ.)

2.) На кой законъ се издаде рѣшение за изгубената свипя безъ свидѣтели, и слѣдъ мѣсець откакъ се изѣде (Б. на См. Види се, че ти не си се облизалъ отъ нея затова ти е мѣчно) призовахъ се свидѣтели за да я докажѣтъ? (Б. на См. Ха-ха-ха! на кой законъ?! сждникитъ нали е цѣлъ законъ?)

3.) На кой законъ се намѣри, като не бѣше прѣдѣдатель на земледѣлието, да издава заповѣдъ да се арнетува на 24 ч. единъ който се не билъ покорявалъ на закона и не рачилъ да даде клѣтва, когато прѣдварително му прѣвѣ свидѣтелството безъ клѣтва? Нѣ послѣ като се спогодихъ двамата тжжителни, отъ които единитъ бѣше братовнитъ му синъ, и слѣдъ единъ часъ освобождава непокорнитъ на закона? Питамъ какво сходство има непокорнитъ на закона съ спогодбата на двамама тжжителни? (Б.

на См. Хей будала! не същашъ ли, че свой свего не храни, ала тежко му кой-то си го нѣма?)

4.) На кой законъ унищожавана едно дѣло криминално съ чл. 36 отъ търговското еждопроизводство (издадено на 1-ий Октявр. 1882 год.)? (Б. на См. На своитъ си законъ.)

Хандю Какавата.

(Б. на См. Чуденъ е нашитъ дописникъ! все нѣма да се научи, като че ли не знае, че законитъ се четѣтъ на Баруткиното Кладенче, гдѣто подкадени отъ Бакхуса тѣркалитъ се като малачѣта. При това сжщо класенче се е разрѣшило на развѣлния да дава самъ призовки и да ги подписва самъ като еждникъ.)

Смѣшлю не отговаря за тази дописка, и му жално, гдѣто е принудилъ да я обнародва.

ПОЛИТИКА

Пророчествата на Смѣшля хважѣхъ да се пѣпѣлиноватъ. Послѣднитъ телеграмми явяватъ че Мадамъ Австрия хванѣла да си подвива онашкѣта въ Лондонската конференция. Сънищата ѣ хванѣли да се прѣобрѣщатъ на призраци, а блѣтуванията ѣ на мечки и на вълци, които ѣ прѣемѣтатъ чуждата кожа въ която е облѣчена. Чудно е, че Мадамъ Австрия не може още да се сѣти, че чуждото е вѣякога чуждо, и че то се зима и на връхъ великъ-денъ.

Египетскитъ работъ и тѣ се кандулкатъ като пиянъ човѣкъ. Баба Виктори хванѣла да я не сѣрѣва. Суденскитъ пророкъ хванѣлъ да ѣ се вижда твърдѣ опасенъ; ратницитъ му хванали да ѣ се виждатъ като мравки, а орѣжията ѣ като чѣста гора. Негодование на сѣждѣ. Англикитъ войски мислятъ като шѣтелъ на кушце. Сътнината лѣжи въ тамбурата на наштъ ага който не прѣстава да насѣрѣява единвѣрнитъ си обрѣзаници.

Дайте ухо на послѣднитъ агони блѣпувания. Нѣму му се приѣснило, че пророкътъ не одобрявалъ Берлинскитъ договоръ и той намислилъ да свика една конференция за да се произмѣти този берлинскитъ договоръ и да се направи другъ единъ Цариградекиѣ, който да му общава дълги годни и зановѣданне на нѣрицѣтъ. Не е чудно, може да сполучи да я свика, нѣ ако излѣзе смѣтката на онаки?

Въ Русия работитъ не отиватъ добръ. Манифѣстътъ на вихалнетитъ противъ царекото коронаевание, е страшно нѣщо. Или конетинтуция и правдини, или смъртъ на царѣтъ, тѣзи сж послѣднитъ имъ думи. Бже мой докога тѣзи бѣркотни?

На другитъ царцини политиката отива хемъ добръ хемъ злѣ. И тѣхъ ги гони една вжтрѣшна ѣ вѣнкашна рѣдка, която ги не остава на спокойствие! Блазѣна нашъ Смѣшля, че нѣма такива грижи, освѣнъ единичката мисѣлъ: кога ѣ-да абонатитъ ще му внесежъ стойността да се пораспустне и той. Ехъ, тогава да видете дѣда си Смѣшля какъ се смѣе и какъ се подиграва и какъ се политкува, но сега? — Гладни мѣчка хоро не играе!

ШЕРЕНИ.

Ахъ! Охъ! Олеле мамчице! Чуваше се при една цѣрква. Като замислувахъ оттамъ единъ каракончу над-

нижълъ да види що е, и кой охка толкова. А той знае ли като зарижълъ на блъдата мѣсечника свѣтлина? Ако щете вървайте, ако ли не вие знаете; той зарижълъ единъ голъмъвъ който се ваялъ е съ една женска тварь, а тя се браняла и викала: ето свобода! Ето закони!

Една мома като тримерила, дано петримери нѣкой добъръ любовникъ, случило ѝ се да я заболи коремъ; отъ многото болки като мислела, че тримеренното ѝ докарало това, извикала: «нека да е и лонгъ, та коремътъ ми да е пълень като кошъ!»

На една вечерника (читалищна) като се събрали, единъ рѣкълъ: трѣбва да се повеселимъ, други — трѣбва да поиграемъ, третий — трѣбва да прѣгледаме старитѣ смѣтки, четврти — трѣбва да соберемъ волна помощъ, петий грабнѣлъ тефтерътъ за да го поднесе, нѣ догдѣто да се обърне той видѣлъ читалищната стая празна. Очуденъ отъ това извикалъ: за веселба има хора, за играе не има, за прѣгледване стари смѣтки има, за *поомоощъ* нѣма!

Единъ избираемъ за градекий свѣтъ, като лѣгнѣлъ да си, събувалъ, че всичкитѣ сж гласували за него, и той захванѣлъ да дава свѣти: мостътъ е разваленъ, трѣбва да се направи; кесията ми е празна, трѣбва да се напълни; онзи домъ е врдителенъ, трѣбва да се затвори, нѣ ако ми даждѣ толкова и толкова? Требва да стон. (Б. на См. Разумѣвате ли?)

Ако рѣката на силнийтъ е празна, а на слабийтъ е пълна, кой отъ тѣхъ ще намѣри правото си?

Ако единъ обича *салтанатъ*, вторий се пери съ *штанъ*, а третий имъ става братъ, кой отъ тѣхъ ще има нѣдебелъ врагъ?

Ако единийтъ е дипломатъ, вторийтъ — скъперникъ богатъ, а третийтъ — кради-братъ, кой отъ тѣхъ ще е най-добъръ адвокатъ?

Дитирамбъ.

Прѣмѣни се Стефанаки
С' дълга, бѣла вратовръзка,
С' панталона дългокраки,
С' риза черна като гѣска!

Прѣмѣни се и възеждъ
Катаната си дръглива,
И отъ прѣдъ си погледнѣ,
Всякой че му се отбива!

Като пуякъ накокоренъ
Къмъ Загора-Стара мѣри,
Гдѣ му пѣтътъ билъ отворенъ
Млада булка да намѣри!

День и два дни се расхожда,
Глѣда коя да хареса;
Гърбица си крий навожда
Нѣкой да го калеса!

Нѣ, напразно!!! Той се сѣца,
Че прѣмѣна се не глѣда,
Нѣ дали ѝ кратуна вѣща,
И дали се договѣда.

Слѣдъ туй в' Гумново се връща,
Безъ да може да сполучи.
И де днесъ се още мръщи
Като таратолъ га лучи!

ТЕЛЕГРАММИ.

✓ **София.** — Хемъ царуваме, хемъ робуваме, хемъ се чукаме, хемъ се пукаме, хемъ играемъ, хемъ си гробъ копаемъ. Така ни е залюляла така ще ни долюлѣ. (Б. на См. Сжщата воия дванж да задава и по масъ.)

Тамже. — Желѣзницата, София-Свищовъ-Кюстендилъ скоро ще се загъркала, ако би да се не окаля и заваля. (Б. на См. Хубава расходка ще имате, нѣ и много ще климате и шапки да снимате.)

Пловдивъ. — Плачъ Рахилинъ за едно изгубино чедо. Г-нъ Потечницовъ ще си изгуби мускитъ. Той мисли подъ С. Тене и не може да се побере въ кожата си. (Б. на См. То е до врѣмето, отъ този *салжжж* страдатъ мнозина, нѣ всички ще оздѣватъ за до година.)

Тамже. — П. К. се е побъркалъ като развито кълбо съ единъ неочакванъ въпросъ, нѣ скоро ще видимъ и нему крайтъ. (Б. на См. Очакваме го съ нетърпѣние.)

✓ **Казанлъкъ.** — Прѣдставленията на дружината «Искра» бѣхъ отъ най-забѣлжителнитѣ и цѣлнийтъ кюлбокрукъ се бѣше пришеелъ тамъ. Толкозъ бѣхъ рѣкопѣскания че едва не бѣхъ сплескани! (Б. на См. Добрѣ, че не сж ги счушили като дѣдовото Хаджево *шу.ли*, или пакъ убили като дѣдовото Манюво *му.ли*.)

Разградъ. — А бе бай Смѣшльо, явѣте ми за Бога излая ли «Българ. Юлострация» въ София, или не? На Октомвр. м. год. сме внесли стойността за II годишнина, нѣ и до днесъ я нѣма. (Б. на См. Г. Ковачевъ ся кове сега, а като ся докове, ще ви я испрати. Не бързайте той има сега много работи.)

✓ **Русчукъ.** — Откраднатата жена ужъ отъ офицеритѣ, излѣзе лѣжа. В. «Българинъ» мислялъ, че е дописка, та я вкаралъ въ печатницата си да я напечатат. (Б. на См. Хубава патка ала не е сладка!

✓ **Свищовъ.** — Нашитѣ първокласни ученици отъ день на день усѣватъ! картитѣ имъ сж уроци, а кафененцето ерѣщу новата черква въ Долната-Махала тчилището. (Б. на См. Вѣкътъ и модата го изнекъватъ така.)

Вратца. — Г-нъ Цанковото дѣло или спорѣдъ консерваторитѣ *прѣстѣпничество* (!) пакъ се отложи; то ще се разгдѣда, когато конституцията добие побѣда. (Б. на См. трай, коньо, за зелена трѣва!)

Русчукъ. — Г-нъ Дръ В. Радославовъ ще извади вѣстникъ «Видѣлина». (Б. на См. Да не стане и той като «Свѣтлина»?)

Тутраканъ. — Комарджинитѣ като не удобрихъ тукашната печалба, правятъ прѣселение вавилонско въ София. (Б. на См. Искали чудение?! кждѣто имъ работи занаятътъ, тамъ трѣбва да се принасятъ!)

Бургазъ. — Голѣмо негодование противъ обнародванитѣ *кефалета* и *миди*. Дописникътъ ви е човѣкъ *интригантенъ*, *злобенъ* и безъ никаква свѣсть. Пазѣте се, Бае Смѣшльо отъ подобни нехранимайковци. (Б. на См. Ами гдѣ сж вашитѣ нѣ-добри евѣдѣния? Слива ли имате въ устата си? Като приятели пишѣте ни и освѣтлѣте ни върху петната. Пие се радуваме за приятелскитѣ ви

свѣти помѣстени въ писмото ви отъ 17-ий мни., нѣ желяемъ и освѣтление; друго яче ще кажемъ, че: *празна Мара, тжналъ била!*)

✓ **Казанлъкъ.** — Грѣдежитѣ избори етапнххх благополучно. Който си оплете кошника съ врѣме, той сега не дрѣме. (Б. на См. отвори си ги, или ти ги отварятъ!)

Одринъ. — Прѣпорѣченото отъ Екзархията Македонско учителче съ 600 фр. (!) ходеше отъ кафене на кафене да търси «Смѣшля» да се научи шовели за него. (Б. на См. Такава гѣска, всякой я блѣска!)

Тамже. — Църковнитѣ одежди още стоятъ въ залогъ за по-ланската кирия на учителката. (Б. на См. Мнооого още ще стоятъ, догдѣто паритѣ се не прѣброятъ!)

Сливенъ. — 1-ий Мартъ 1883 год. Днесъ се отелужи въ 3-тѣ църкви Божественна Литургия за годишнината на Царя-Освободителя

Сливенъ 2-ий Мартъ — Днесъ зарѣнъ се отелужи и въ тритѣ църкви молебени за възшествието на престола на Царь Александръ Александровичъ, Наслѣдника на Царя-Освободителя.

Ст.-Загора. — Слухове се носятъ, или както казвате бай Смѣшльо се спѣхъ като изъ брашния човалъ, изъ градътъ ни че телеграфистътъ ни П., познатъ по своето присърдце, тѣнка придирчивостъ дѣятелностъ, енергия и пр. и пр. съ службата си щелъ на-скоро да са назначи за Началникъ Станции въ градътъ ни. Гражданитѣ ликуватъ! Въ вѣсторѣтъ си тѣ искаватъ желанието дано по скоро се назначи и за Инспекторъ, толкозъ повече че този постъ е вакантенъ, за да види и областта урѣдена свонтъ пощи и телеграфи. Ще види тогазъ тя ще ли се губятъ групви и да ходятъ денешитѣ за 8 часа до Чирпанъ! А най-главното че ще може тогазъ Г. П. да усжществи своитѣ мечтаемъ рѣчникъ, който да означава венчикитѣ български думи кая за колко думи да се четатъ, който той налѣра за неоходимъ, защото веднаждъ като чель «непратете» за двѣ думи, а подателтъ на денешата настоявалъ че това е една дума и работата дошла до скарвание, Г. П. си е изразилъ чѣ сама Дирекция-е виновата като до сега не са е заела съ съедолиянето на този рѣчникъ. — Нѣщо твърдѣ справедливо. Ако това се случи телеграфиститѣ вървамъ ще му въздигнатъ на умѣтъ паметникъ.

Харманлий. — Ковчезника на учителката библиотека нашлѣни си кемеря отъ лѣхвата на капитала ѝ, който възлиза на 600000 гроша текущи!! — Г-нъ библиотекарятъ не може да прѣвтаса да гони мишкитѣ изъ новонаправената библиотека; за това накарва другаря си — Искендеръ-Бей — да ги придава немилостиво на *auto-dase* въ собата, слѣдъ което расправи на малолѣтнитѣ си (!) за съставѣтъ на тѣлата имъ.

! ИЗВѢСТИЕ !

Концертний балъ, който щеше да се даде въ Градский домъ за въ полза на болницата Св. Пантелеймонъ отложи се за *Православната Недѣля*; за това се поканватъ всички да се намѣрятъ на връхъ Сахатъ-Тене и оттамъ да приежтвуватъ.

Отговорникъ и Издатель Ив. Дочковъ.